

РЕШЕНИЕ

№ 15316

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1999** по описа за **2026** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във връзка с чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община – район „Овча купел“, против решение № 4428 от 06.12.2025 г., постановено по АНД № 14673/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 12-ти състав.

Твърди се, че оспореното решение е постановено при неспазване на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Управителят на етажната собственост – Е. Б. Б., бил извършил безспорно нарушение по чл. 16, ал. 7 ЗУЕС. Излага доводи, че решението не е отговаря на изискването на чл. 172а, ал. 1, т. 2 АПК. Счита, че в мотивите не се съдържат констатации относно доказателствените и правнорелевантни факти, които да са обхванати от спорния предмет, защото събраният доказателствен материал бил обсъден едностранчиво или въобще не бил обсъден. НП било издадено законосъобразно. Мотивира приоритет на обществения интерес. Моли съдебното решение да бъде отменено с произнасяне по същество, респективно – делото да бъде върнато на друг състав на СРС.

В открито съдебно заседание касаторът - кмет на Столична община – район „Овча купел“, редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмена молба претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът Е. Б. Б., редовно призван, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

В писмен отговор се твърди, че жалбата е неоснователна. Неоснователни били посочените аргументи за нарушение на чл. 16, ал. 7 във връзка с чл. 23, ал. 2 от ЗУЕС. Посочва, че на проведеното на 04.03.2025 г. ОС на ЕС, свикано от 20 % от собствениците на ЕС поради фактическата липса на управител, ответникът не бил участвал, не го председателствал и нямал отговорност да обяви протокола от него, като на това общо събрание следвало да се избере нов управител. Състояло се ново ОС на ЕС на 13.03.2025 г., на което били избрани членове на УС, които следвало да понесат отговорност за необявяване в срок. Излагат се доводи за нарушения при съставяне и връчване на АУАН и на разпоредбата на чл. 52, ал. 2 ЗАНН. Органът не бил извършил проверка по случая, а се позовал на констативен протокол на малка част от собствениците на ЕС. НП било издадено при съществено процесуално нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което нарушение съществено ограничавало правото на защита на санкционираното лице. Не ставало ясно от кое общо събрание не бил обявен протокол, не била описана дата на провеждане на ОС, номер на протокол, кога е следвало да се обяви или не протоколът, както и не било ясно за какво нарушение е санкционирано лицето. Нарушена била разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли да бъде оставена без уважение касационната жалба и да бъде потвърдено решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на СРС е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 22.04.2025 г. в Столична община - район „Овча купел“, било подадено заявление вх. № РОК25-ДИ01-121-(7) от Г. Л. с приложен към него констативен протокол № 2 от 16.04.2025 г. На 30.05.2025 г. специалист „етажна собственост“ при Столична община - район „Овча купел“, в присъствието на двама свидетели съставил на Е. Б. Б. АУАН № 2/30.05.2025 г. за нарушение на чл. 16, ал. 7 от ЗУЕС в негово отсъствие и без да му е връчен. Въз основа на АУАН на 31.07.2025 г. било издадено Наказателно постановление № РОК25-РД11-7 от 31.07.2025 г. от кмета на Столична община - район „Овча купел“, с което на нарушителя била наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл. 16, ал. 7 от ЗУЕС. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събрания от СРС доказателствен материал.

СРС е отменил НП, приемайки, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати нарушения на процесуалния закон - на чл. 40, ал. 2, чл. 43, ал. 4, чл. 52, ал. 2, чл. 53, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция приема, че постановеното от СРС решение е правилно като резултат и като такова следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 57, ал. 6 ЗУЕС установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за

административните нарушения и наказания.

Видно от съставения АУАН Е. Б. Б. е извършил нарушение на чл. 16, ал. 7 ЗУЕС, а именно – отказ от оповестяване на протокола от Общото събрание пред Етажната собственост в 7-дневен срок. В случая не са посочени мястото и датата на извършване на нарушението. Последната не може да бъде изведена, тъй като не е посочена датата, на която е било проведено Общо събрание, от който момент да започне да тече 7-дневният срок и да се конкретизира до кога е следвало да бъде изпълнено задължението по чл. 16, ал. 7 ЗУЕС. В самия АУАН се сочи период на нарушение – 13.03.2025 г. – 27.03.2025 г., което не съответства на фактите по делото, доколкото приемайки, че се касае за оповестяване на протокола от Общото събрание, проведено на 13.03.2025 г., то срокът за това изтича на 20.03.2025 г.

Видно от издаденото НП, също не се сочи на коя дата е проведено Общото събрание на Етажната собственост, протоколът от което не е оповестен по реда на чл. 16, ал. 7 ЗУЕС. По този начин не може да се установи и до кой момент е следвало да бъде оповестен протоколът и от кой момент е налице неизпълнение на задължение, за което на ответника по касация е вменено да понесе отговорност.

Съдържанието на АУАН и НП не отговаря на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях липсва описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено. Липсата на дата на извършване на нарушението ограничава преценката спазени ли са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН и изтекъл ли е срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като ограничава възможността на лицето да реализира правото си на защита поради неяснота в обвинителната теза и пречатства проверката на съда дали осъществилите се факти са подведени под приложимия по време, място и лица закон. Поради това е налице основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

При така изложените съображения оспореното съдебно решение следва да бъде оставено в сила /чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1 във връзка с чл. 143, ал. 3 АПК, в полза на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски. Основателно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от касатора. Съгласно чл. 18, ал. 2 Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /Наредбата/ ако административното наказание е под формата на глоба, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 Наредбата при интерес до 1 000 лв. размерът на възнаграждението е 400 лв /след превалутиране 204.52 евро/. В случая са представени доказателства за уговорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 310 евро, който не съответства на посочения в Наредбата размер и на действителната и правна сложност на делото. Разноските следва да бъдат заплатени от Столична община.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4428 от 06.12.2025 г., постановено по АНД № 14673/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 12-ти състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Е. Б. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк],[улица], [жилищен адрес] сумата в размер на 204.52 евро, представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: